

land, der er i tvivl om, hvad statsministeren, regeringen og Folketingets flertal mener og gør i denne sag, så der er ingen grund til at trække debatten yderligere ud ved at fritte ministrene til at gentage det, de har sagt adskillige gange før.

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Hr. Per Stig Møller for en kort bemærkning og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

**Per Stig Møller (KF):**

Når hr. Arne Melchior prøver at lave historieundervisning heroppefra, skal den også være rigtig.

Man vidste ikke, præsident Waldheim havde været SS'er, da han blev valgt, men da det blev kendt, boykottede man Waldheim ved at sige, at man ikke ønskede at modtage besøg af ham. Men det, vi gør nu, er at sige, at fordi 26 pct. af Østrigs vælgere har stemt på et parti, som har sagt ting, vi ikke bryder os om, og som er afskyelige, straffer vi alle 100 pct., og det er da ikke noget, man gør.

Hvis nogle inden for en trosretning begår en forbrydelse, siger vi jo ikke, at alle inden for den trosretning er forbrydere. Men det er altså det, man i virkeligheden gør i Østrigsagen, fordi man siger: Vi vil ikke anbefale nogen østriger til internationale stillinger, fordi 26 pct. har stemt på et parti, vi ikke bryder os om. Det er det, der gør forskellen til Waldheimsagen, for her var det kun Waldheim, man ramte ved ikke at ville modtage ham.

Det afgørende er altså, hvordan vi kommer ud igen. Vi skal ud af denne her sag, for hvad sker der næste gang? Man kunne acceptere kommunisten d'Alema, det var i orden på trods af kommunisternes forbrydelser, men hvad nu, hvis Berlusconi bliver valgt ved Italiens næste valg? Hvad skal man så gøre? Sådán kan man blive ved, så mon ikke hellere vi skulle sige, at det her det var en svipser, og nu afslutter vi den. Nogle skal jo tage initiativet til at afslutte den, og det kan Danmark så gøre.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Er det ikke forunderligt, at regeringen, statsministeren og udenrigsministeren, skal krybe i ly bag hr. Melchior's brede skuldre, at de ikke selv kan stå frem og tale deres sag, og at de ikke kan finde ud af det, hvis de skal udtrykke sig på en

diplomatisk måde af hensyn til omverdenen? Det kan statsministeren og udenrigsministeren ikke finde ud af, og så skal de have hr. Arne Melchior til at tale for sig, for at de kan sidde tavse på regeringsbænkene eller endda vandre ud af Folketingssalen, når de kan fornemme, at nu kan der komme en eller anden Østrigdebat, så nu må de hellere smutte. Det er i hvert fald det indtryk, vi har i Dansk Folkeparti af statsministeren rolle i denne her sag, og er det ikke mærkværdigt?

Så må jeg sige, at selv om der for en uge eller to siden har været et eller andet i dagspressen om, at statsministeren gør sig nogle tanker vedrørende Østrigsagen, og hr. Arne Melchior mener, vi skal gå ud fra det og derfor har viden om denne sag, hvorfor i alverden kan de ting så ikke blive sagt her fra Folketingets talerstol? Hvorfor kan det, statsministeren i givet fald måtte have sagt til pressen, og som har været citeret rundtomkring, ikke siges her fra Folketingets talerstol, så det kan blive noteret ned i bøgerne, og så vi kan tage en diskussion om det? Jo, det er jo, fordi man slet ikke ønsker at diskutere denne sag. Man ved godt, at den er aldeles tåbelig, og at man har lavet nogle sanktioner, der er helt igennem tåbelige, som flere andre også har været inde på.

(Kort bemærkning).

**Helge Adam Møller (KF):**

Hr. Melchior sagde for ca. 1½ minut siden, at der ikke er én eneste i denne Folketingssal og ikke én eneste i dette land, der er i tvivl om, hvad regeringen, udenrigsministeren og statsministeren mener om dette spørgsmål. Det er ikke korrekt, for der er i hvert fald én, der ikke ved det, og han står her. Jeg ved det ikke!

(Kort bemærkning).

**Arne Melchior (CD):**

Jamen så må jeg da beklage over for hr. Helge Adam Møller, at jeg har sagt noget om ham, som ikke holder stik. Jeg tror nu ikke, jeg sagde »ikke én eneste«, men hvis jeg har sagt det, så beklager jeg. Så vil jeg bede hr. Helge Adam Møller spørge en af sine sidemænd eller mig, så skal han hurtigt få det at vide.

Må jeg sige til hr. Per Stig Møller: Det var hr. Waldheim, man boykottede dengang, siger hr. Per Stig Møller. Man kan da ikke boykotte et statsoverhoved i et demokratisk land. Det er endda ikke et arveligt kongedømme, men det er en valgt præsident. Man kan vel ikke boykotte,